

KATHÁS. 24, 184. समरञ्जित gleich gefärbt HARIV. 11960. 11997. 12180. — 2) zur Freude stimmen, erfreuen, beglücken, entzücken, zufriedenstellen: रञ्जयेन्मनः BHAR. NĀTJAC. 19, 52. Verz. d. Oxf. H. 200, b, 6. PAÑKĀT. 51, 22. चित्तं मयि रञ्जयन् BHĀG. P. 14, 13, 12. रञ्जयतीमानि भूतानि MAITRĀJUP. 6, 7. MBH. 7, 2187. रञ्जयिष्यति यज्ञोक्रमयमात्मविचेष्टितैः BHĀG. P. 4, 16, 15. जगति Verz. d. Oxf. H. 256, b, 19. प्रजाः M. 7, 19. MBH. 3, 2234. R. GORR. 1, 19, 28. 53, 7 (32, 7 SCHL.). SPR. 1829. KATHÁS. 51, 19. GĪT. 10, 5. RĀGĀ-TAR. 2, 11. BHĀG. P. 1, 12, 4. MĀRK. P. 120, 1. राष्ट्रं च रञ्जयामास वृत्तेन MBH. 1, 4009. पौरजानपदांश्च रक्ताव्रञ्जयितुम् R. 2, 112, 11 (122, 11 GORR.). DAČAK. 2, 21. ज्ञानलवडुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति SPR. 39. KATHÁS. 6, 54. 12, 77. 13, 117. 14, 59. 39, 243. 47, 106. 50, 162. RĀGĀ-TAR. 3, 418. PAÑKĀT. 44, 20. प्रजा रञ्जयते MBH. 1, 6264. 13, 7700. बलं संभाषासंप्रदनेन रञ्जयस्व R. 7, 64, 5. कलिङ्गसेनया प्रीत्या रञ्जमानः स तस्थिवान् KATHÁS. 34, 167. रञ्जितं erfreut, beglückt, zufriedengestellt ŚĀV. 5, 40 (चरति ताः st. च रञ्जिताः MBH. 3, 16788). R. GORR. 2, 1, 33. 4, 28, 9. 7, 109, 14. अरञ्जितश्च बालो ऽपि दोषमुत्पादयेद्भुवम् wenn er nicht befriedigt wird KATHÁS. 14, 36. 19, 78. 37, 25. 52, 2. RĀGĀ-TAR. 3, 145. 5, 437. Verz. d. Oxf. H. 120, a, 31. PAÑKĀT. 113, 24. सुरञ्जित KATHÁS. 45, 337. — 3) रञ्जयति und रञ्जयति unter den अर्चयित्कर्माणाः NAIGH. 3, 14. — 4) रञ्जयति मृगान् = रमयति मृगान् P. 6, 4, 24. VĀRT. 3. VOP. 8, 133. 18, 22. — intens. रारञ्जीति in freudiger Aufregung —, ausgelassen sein: ऋद्धे शिशोनि अर्पति । अरञ्जितेण रारञ्जन् RV. 9, 5, 2. — अरु 1) sich entsprechend färben, — röthen: अरुणस्यदतुषारकरः ÇĪC. 9, 7. संध्यानुरक्ते नभसि VARĀH. BRH. S. 24, 18. — 2) sich hinreißen lassen, entzückt sein, Gefallen finden: तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरञ्ज्यते च BHAG. 11, 36. सर्वलोको ऽनुरञ्ज्यते कथं त्वनेन कर्मणा R. 2, 58, 28. SPR. 972. नैर्गुणयानानुरञ्ज्यते (श्रीः) 3424, v. 1. अरुणस्यदतुषारकरः ÇĪC. 9, 7. नानुरञ्जन् (lies नानुरञ्जन्) चास्ते RĀGĀ-TAR. ed. Calc. 3, 146. sich hingezogen fühlen zu Jmd, Jmd treu anhängen, Jmd lieben; mit acc. der Person: अनुरञ्जति R. 7, 99, 11. अनुरञ्जति तं प्रजाः SPR. 3814. MBH. 12, 3496. नानुरञ्जति तं प्रजाः 14, 71. 74. R. 3, 55, 15. 4, 54, 10. 6, 10, 22. समस्थमनुरञ्जते विषमस्थं त्यजति च (स्त्रियः) R. ed. Bomb. 3, 13, 5. mit loc. der Person: अशुद्धप्रकृतौ राक्षि जनता नानुरञ्जते PAÑKĀT. I, 333. धातुर्मतस्य भार्यायां यो ऽनुरञ्ज्येत कामतः M. 3, 173. वेश्यासु KATHÁS. 57, 53. अनुरक्त a) geliebt: अनुरक्तः प्रजाभिश्च प्रजाद्याप्यनुरञ्जयन् R. 2, 1, 10. प्रियया BHĀG. P. 3, 23, 38. — b) treu anhängend, zugethan, ergeben, liebend M. 7, 64. 209. MBH. 3, 2275. 2730. 2907. 12, 4262. R. 1, 7, 2. 2, 27, 22 (चेतस्). 51, 16. 4, 9, 98. अनुरक्ता वयं गुणैः in Folge von 6, 104, 29. भार्यासु नानुरक्तासु (च विरक्तासु v. l.) SPR. 2134, v. l. 1634. 2209. 3343. KĀM. NĪTIS. 1, 24. 5, 46. 8, 74. VIKR. 59, 21. KATHÁS. 12, 38. DAČAK. 93, 18. RĀGĀ-TAR. 3, 465. 4, 373. 473. BHĀG. P. 1, 5, 29. 16, 33. 3, 4, 10. 4, 9, 66. 20, 15. Verz. d. Oxf. H. 129, b, No. 234. Jmd zugethan, hängend an; mit acc. der Person MBH. 3, 2343. R. 2, 21, 16. 45, 1. 46, 5. 22. रामं कैर्गुणैरनुरक्तासि 3, 55, 20. MRĀĪH. 14, 4. ÇĀK. 146. mit loc. der Person MBH. 2, 1259. R. 2, 40, 4 (स्वनुरक्त). 70, 6. SPR. 3131. BHĀG. P. 1, 18, 22. किमनुरक्ता विरक्ता वापि मयि स्वामी HIT. 33, 18. त्वयि गाढमनुरक्ता सा stark verliebt VER. in LA. (III) 9, 16. mit loc. der Sache Gefallen findend an: येषामभीरकन्याप्रियगुणकथने नानुरक्ता रसज्ञा SPR. 4897. die Ergänzung im comp. vorangehend: मुनि-

हिसानुरक्तानाम् R. 3, 28, 20. रागानुरक्तचित् so v. a. unter dem Einfluss stehend von Spr. 3961. संजीवकवचनानुरक्त PAÑKĀT. 32, 9. प्रियानुरक्तं चेतः an der Geliebten hängend KATHÁS. 9, 50. 18, 237. भृत्यानुरक्त BHĀG. P. 4, 9, 18. — 3) अनुरक्त daran hängend, — befestigt: रञ्जवः Schol. zu KĀTJ. ÇR. 16, 5, 2. — Vgl. अनुरक्ति, अनुराग. — caus. 1) entsprechend färben, — röthen: तेजसास्यानुरञ्जितम् R. GORR. 1, 39, 20. HARIV. 3624. VARĀH. BRH. S. 44, 25. GĪT. 2, 3. RĀGĀ-TAR. 4, 196. BHĀG. P. 10, 42, 5. gefärbt so v. a. verklärt, gehoben: अनुकम्पानुरञ्जितविशदरुचिरशिशिरस्मितवलोक 6, 9, 40. — 2) für sich gewinnen, an sich (acc.) ziehen, — fesseln; mit acc.: धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथावदनुरञ्जयन् MBH. 1, 3504. R. 1, 7, 16 (17 GORR.). 2, 1, 10. 107, 15. 4, 7, 10. KĀM. NĪTIS. 8, 69. fg. तं स्वागतेनान्वरञ्जयत् KATHÁS. 22, 86. तस्यास्य हृदयं मादृशी कानुरञ्जयेत् 46, 179. 50, 160. 56, 2. 98, 48. DAČAK. 63, 17. 87, 7. अनुरञ्ज्य KATHÁS. 40, 73. अनुरञ्ज्य (!) 124, 193. MBH. 2, 1014. पित्रापरञ्जितास्तस्य प्रजास्तेनानुरञ्जिताः HARIV. 321. R. GORR. 2, 2, 26. 14, 9. 33, 13. KATHÁS. 55, 101. क्लृप्तगुणानुरञ्जितमनस् PAÑKĀT. 34, 25 (ed. orn. 31, 3). 49, 2. — Vgl. अनुरञ्जक fg. — अरु 1) sich entfärben: आसापरक्ताधरं entfärbt, bleich (unter अरु रक्त fälschlich in अरु + रक्त zerlegt) ÇĀK. 133. — 2) abwendig werden: नूनं मित्राणि ते रत्नः साधूपचरितान्यपि । स्वदोषादपरञ्ज्यते MBH. 13, 5889. अरु रक्त abgeneigt: मनुजानामपचारादपरक्ता देवताः VARĀH. BRH. S. 46, 3. — Vgl. अरुणग. — caus. sich abgeneigt machen, Jmds Liebe verscherzen; mit acc. der Person: पित्रापरञ्जितास्तस्य प्रजास्तेनानुरञ्जिताः HARIV. 321. — अरुभि 1) entzückt sein, grosse Freude haben an: (न) कथाभिरभिरञ्ज्यते SPR. 4428. अरुभि रक्त ergeben, zugethan MBH. 4, 16. hängend an: धर्माभिरक्त R. 7, 10, 32. — 2) अरुभि रक्त entzückend, reizend: (गीतम्) संरक्तमभिरक्तं च परया स्वरसंपदा R. GORR. 1, 3, 61. — caus. färben: पक्वरेणवभिरञ्जित R. 4, 50, 12. तेजोभिरभिरञ्जितम् 1, 38, 21. — समभि roth erscheinen, funkeln: को ऽयं नेत्रैः समभिरञ्ज्यते MBH. 12, 12592. — उट्टु intens. in Aufregung gerathen: यस्मान्मे मन् उट्टिव रारञ्जीति AV. 6, 71, 2. — उप 1) sich färben, — röthen: उपरक्त gefärbt, geröthet: कोप्योपरक्तानि मुखानि ŚĀH. D. 337, 7. आसापरक्ताधरं schlechte v. l. für आसापरक्ताधरं ÇĀK. 133. हृदिसु ÇĀT. BR. 11, 4, 4, 5. — 2) verfinstern über Etwas (loc.) sich legen: मनसि — तमश्चन्द्रमसंविदमुपरञ्ज्यावभासते BHĀG. P. 4, 29, 69. उपरक्त verfinstert (von Sonne und Mond) AK. 1, 1, 3, 10. H. an. 4, 100. fg. MED. t. 190. R. 1, 55, 9 (36, 9 GORR.). 2, 34, 3. 4, 14, 3. VARĀH. BRH. S. 5, 28. m. Bez. Rāhu's H. an. — 3) उपरक्त gefärbt so v. a. stehend unter dem Einflusse von (instr. oder im comp. vorangehend): रजसा BHĀG. P. 3, 8, 33. अविद्याकामकर्मभिरुपरक्तमनसा 5, 14, 5. विषयोपरक्त 11, 5. SARVADARÇANAS. 162, 4. 7. 8. — 4) उपरक्त niedergedrückt, niedergebeugt AK. 3, 1, 43. TRIK. 3, 3, 150. H. 381. H. an. MED. — Vgl. उपराग. — caus. 1) färben: काचस्फटिकाखण्डा हि नानारगोपरञ्जिताः KATHÁS. 24, 178. अरुणाकिञ्चल्कोपरञ्जित BHĀG. P. 5, 17, 1. — 2) officiren, Einfluss üben auf (acc.) SARVADARÇANAS. 162, 16. उपरञ्जित unter den Einfluss von — gebracht, unter dem Einfluss von — stehend GAUDAP. zu ŚĀM-KHJAK. 40. — Vgl. उपरञ्जक fg.